



Politivold

Sikkerhedsproblemer i Rio er mere end et OL-problem

Kolling, Marie

Published in:
Dagbladet Politiken

Publication date:
2016

Citation for published version (APA):
Kolling, M. (2016). Politivold: Sikkerhedsproblemer i Rio er mere end et OL-problem. *Dagbladet Politiken*, *Sektion 2 (Debat)*, 3.

LÆSERNE MENER

FUGLEDE MISSEr FAKTA

Alex Dubgaard, lektor ved Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, KU:

Formand for Bæredygtigt Landbrug Flemming Fuglede Jørgensen (FFJ) påstår i et læserbrev i Politiken 30.07., at dansk korn er prismæssigt i bund på eksportmarkederne, mens det tidligere blev eksporteret til høje priser. Udenrigshandelsstatistikken viser, at prisforholdet mellem eksporteret og importeret korn varierer fra år til år, men der har ikke været nogen tendens til nedgang i prisen på eksporteret korn i forhold til prisen på importeret korn. Der er altså ikke noget, som tyder på relativt faldende priser på dansk korn til eksport.

FFJ hævder endvidere, at der eksporteres mere korn, fordi den animalske produktion i Danmark er i frit fald. Denne påstand er i direkte modstrid med virkeligheden. Danmarks Statistiks mængdeindeks for den samlede animalske produktion viser en stigning gennem de seneste år. Det er især mælkeproduktionen, der er vokset, men der har også været en mindre stigning i den samlede svineproduktion.

Endelig påstår FFJ, at behovet for importeret sojaprotein er mindsket som følge af øget brug af andre proteinkilder i form af solsikke og raps. Også her mangler der et faktatjek. Danmarks Statistiks opgørelser viser, at forbruget af protein i raps- solsikke- og andre oliekgær er faldet med 9 pct. siden 2010.

DROP ÆG, DYREVENNER!

Thomas Eriksen, Herambsgade 11, Aarhus:

Supermarkederne står i kø for at melde ud, at de dropper buræg. Det er kun godt, at de dropper de uetiske æg, for det viser tydeligt, at det er upopulært at støtte produktionsmetoden.

Mens hønsene lukkes ud af burene, åbnes der dog også for et nyt spørgsmål: Kan produktionen af æg fra skrabehøns retfærdiggøres? Og hvad med de andre produktionsmetoder?

Hvis vi virkelig ønsker dyrene det bedste, bør vi indse, at ingen af de industrielle produktionsmetoder er gode nok. Hanekyllinger og unghøner har lige så urimelige vilkår i økoproduktionen som i de andre æggproduktioner. I

stedet kan vi indse, at kager, marengs og scrambled eggs sagtens kan laves helt uden æg.

HUSK VORES KLIMA

Jørgen Kirkegaard, Duntzfeldts Alle 31, Hellerup:

En af de vigtigste nyheder i disse år skal man finde som en lille notits på side 8 i Politiken 3.6. – nitten små linjer. 450 forskere fra det respekterede NOAA har fremlagt de nyeste resultater fra klimaforskningen. Og de er alarmerende, intet mindre. Resultaterne viser, at det står endnu værre til med klimaet end hidtil antaget – temperaturer, havstigninger og CO₂-indhold i luften stiger nu med accelererende hast.

Engang i fremtiden vil det lyde: Hvad tænkte man dog på i 2016? De vidste det jo godt, men de var bare ligeglade. Regeringen, Liberal Alliance og DF snorksover og kommer med de sædvanlige fraser om rimelighed, konkurrenceevne o.s.v. Dagligdagens sludder og vrøvl er vigtigere. Man kan ikke stole på politikere og, hvad der er værre, på Politikens prioriteringer.

HISTORIEN GENTAGER SIG

Hans Madsen, Græsted Hovedgade 7, Græsted:

Ikke mange troede i 20'erne og begyndelsen af 30'erne, at den højtråbende Hitler kunne få politisk indflydelse. Han vandt stor sympati i den brede befolkning ved at tale ringeagtende om demokratiet og sagde gang på gang, at alt ville blive bedre, når Tyskland blev ledet af ham som Der Führer. I 1933 blev han udnævnt til rigskansler og blev i befolkningens øjne en anerkendt politiker. Donald Trump chokerer gang på gang såvel republikanere som demokrater med overraskende udtalelser, men har store chancer for at blive valgt. Det var ikke fornuftigt tyskere, der bragte Hitler til magten. Hitler talte til flokinstinket i tyskerne. Det samme gør Trump med amerikanerne nu.

DÅRLIGE UDDANNELSER

Karsten Bräuner, Vester Fælledvej 24, Aalborg:

I et indlæg 2.8. om pædagoguddannelsen opfordrer uddannelses- og forskningsminister Ulla Tørnæs (V) alle til at »tale uddannelsen op frem for ned i et sort hul. Politikere på

Christiansborg og i KL har på samme måde opfordret til, at man taler lærerne op og ikke ned. Men hvad skal disse opfordringer nytte?

Politikerne kan ikke tale noget op, som de selv handler ned!

VIDEN OM ORDBLINDHED

Peter Skydsgaard, Præstebakken 18, Gimlinge, Slagelse:

26.7. skrev Chris Bjerknæs i Politiken om sin oplevelse af at være belastet med ordblindhed. For mig rystende læsning, fordi det burde være almindelig kendt i hvert fald inden for almen pædagogisk viden, at medfødt ordblindhed intet har at gøre med 'dumhed', men kan afhjælpes med specialpædagogisk indsats. Min farbroder, Henning Skydsgaard, tidl. overlæge og chef for Blindeinstituttet, forsvarede i 1942 på Københavns Universitet sin disputats om ordblindhed: 'Den Konstitutionelle Dyslexi (ordblindhed)', et klinisk studie, Nyt Nordisk Forlag, København 1942'.

Her blev det slået fast, at ordblindhed optræder uanset intelligens og skyldes et svigt i en eller flere af de for læsningen vigtige partialfunktioner, neurologisk betragtet. At tilstanden medfører alvorlige emotionelle forviklinger, som i høj grad skyldes manglende opmærksomhed og fejlgreb fra såvel skolens som fra hjemmets side.

Det er åbenbart stadigvæk aktuelt at skrive dette 74 år efter, det er blevet videnskabeligt bevist, at ordblindhed intet har med 'dumhed' at gøre.

HJERTESTOPINSTRUKTION

Kirsten Olsen, Omøvenget 18, Middelfart:

I avisen 4.8. omtales en donation fra TrygFonden til Region Hovedstaden. Den skal bruges til et projekt til at øge chancen for overlevelse blandt hjertestoppatienter. Kun ca. 1 ud af 10 uden for hospitalet overlever nu, og kun hvis den almindelige borger træder til øjeblikkelig. Hvad med at opdatere os alle gennem tv!

Fjern bare én reklame dagligt eller en trailer til kommende udsendelser, og erstat den med en kort og præcis hjertestopinstruktion, som vi får set tilstrækkelig mange gange og derfor præcis kan agere ud fra. Det kunne redde liv. Hvem ka'?' Vi ka' – og resten klarer H2.

DAGENS CITAT



Det, der i 1970'erne havde været feministisk ABC, er nærmest forsvundet. Således også fra skolepigerens fokus. Det falder dem knap nok ind, at der kan hentes styrke i sammenholdet. I stedet er seksualiteten kommet i forgrunden Karen Syberg, forfatter. I Information

Sikkerhedsproblemer i Rio er mere end et OL-problem

POLITIVOLD

MARIE KOLLING, PH.D. I ANTROPOLOGI, EKSTERN LEKTOR, KU

I NAT STARTEDE de olympiske lege i Rio de Janeiro, og det skabte overskrifter verden over, da politiet i Rio udtalte til pressen, at de mange turister, som kommer til byen i anledning af OL – op til en halv million – ikke skal føle sig sikre i byen. Rio er ved at gå konkurs, og politiet mangler ressourcer til at udføre deres arbejde. De har ikke fået løn i flere måneder, og nogle politistationer mangler alt fra benzin til papir til at udskrive politirapporter. Herefter kom regeringen bystyret til undsætning og gav den slukne kommunekasse en saltvandsindsprøjtning og har udstationeret 85.000 soldater til at hjælpe med at bevare sikkerheden i byen.

Det er bemærkelsesværdigt, at det skaber international opmærksomhed, at Rios bystyre ikke kan garantere sikkerheden for turisterne. Hvad med de knap 6,5 million mennesker der bor i byen? Eller nærmere 12 millioner, hvis man medregner hele hovedstadsregionen (Rio de Janeiro er hovedstaden i delstaten af samme navn). De lever dagligt med den enorme usikkerhed og utryghed, der præger livet i byen og har gjort det i årtier. Problemerne med sikkerheden i Rio er ikke et midlertidigt OL-problem, som vil være overstået, når OL er slut.

For ikke nok med at politiet er i knæ, men kvaliteten af den beskyttelse, politiet yder byens borgere, er yderst mangelfuld, og en ny rapport fra Human Rights Watch dokumenterer, at Rios politi udgør en decideret trussel for borgernes sikkerhed. Tallene er skræmmende: Hele

645 personer blev dræbt af Rios politi sidste år, og over 8.000 personer er blevet dræbt af politiet de sidste ti år i delstaten Rio de Janeiro. Amnesty International har også dokumenteret den omfattende politivold, og begge organisationer refererer til samme statistik: at politiet er ansvarligt for en femtedel af de mord, der bliver begået i Rio. Det påvirker selvsagt

politiets forhold til borgerne og borgernes opfattelse af og tillid til politiet.

Der er et tydeligt mønster i, hvem der bliver dræbt af politiet. Det vurderes i de to rapporter, at mere end 75 procent er sorte brasilianere. Det er i overensstemmelse med de officielle drabsstatistikker i Brasilien, hvor antallet af sorte brasilianere ligger langt over andre befolkningsgrupper. Kigger man nærmere på denne statistik, er antallet af dræbte langt størst blandt unge fattige sorte brasilianere mellem 15 og 29 år ifølge sundhedsministeriets egne tal.

I Brasilien er der et ordsprog, der lyder, at en 'god bandit er en død bandit', og en opinionsundersøgelse fra oktober 2015 viste, at i Brasiliens storbyer var hele 50 procent af de adspurgte enige i dette udsagn – en holdning, der blåstempler politidrab på civile. I de år, jeg har boet i Brasilien, var det bemærkelsesværdigt, at når jeg læste avisen mandag morgen, var der altid en lille notits om, hvor mange personer der var blevet dræbt i løbet af weekenden og

hvor. Flere stod som regel anført som 'suspeitos', formodede kriminelle, der angiveligt var dræbt i en skudveksling med politiet, eller som prøvede at stikke af fra politiet. Det var altså ikke nødvendigt for politiet at undersøge, om de personer, der skød og dræbte, reelt var kriminelle – et forhold, aviserne heller ikke fandt nødvendigt at problematisere.

Human Rights Watch-rapporten dokumenterer endvidere, at politiet ikke blot dræber borgere med fuldt overlæg – med andre ord, de henretter. Øjenvidner blandt civile, så vel som politikollegaer, tør ikke at indberette disse drab af frygt for selv at blive dræbt eller udsat for vold eller intimiderende adfærd fra politiet. Brasiliansk politi nyder en meget høj grad af immunitet, og derfor bliver de drab, politiet selv begår, sjældent efterforsket. Og når det en sjældent gang sker, bliver politifolkene højst midlertidigt suspenderet og senere frifundet.

Der er altså ikke blot problemer med sikkerheden op til OL i Rio, fordi politiet mangler ressourcer til at udføre deres arbejde. Sikkerhed er et kæmpe problem i Rio, og politiet og deres ulovlige og brutale praksisser, er en del af problemet og vidner om den enorme ulighed og uretfærdighed, der gennemsyrrer det brasilianske samfund.

Bevægelsen Black Lives Matter har fået racisme og politivold på dagsordenen i USA, og det er ved at blive en global bevægelse. Man kan håbe, at den også når Brasilien, hvor den afro-brasilianske befolkning på mange måder stadig er underprivilegerede og tjener mindre, har mindre uddannelse og leverer kortere end deres hvide medborgere. Også her er der meget at kæmpe for.

Træning er blevet det nye Glucosamin

SUNDHED

MICHAEL KROGSGAARD, PROFESSOR

KRONIKEN 3.8. om at forbyde reklamer for kosttilskud nævner eventyret med Glucosamin. Det startede med et lodtrækningsstudie, der blev offentliggjort for 15 år siden i det højt anerkendte lægetidsskrift The Lancet, og det viste, at slidgigtpatienter undgik kunstige knæ og fik højere brusk, når de tog Glucosamin.

Der blev udskrævet Glucosamin for et tocifret millionbeløb i Danmark i 00'erne, men desværre udeblev de gode resul-

tater. Efter grundig vurdering konkluderede Sundhedsstyrelsen, at Glucosamin ikke har nogen eller kun en ringe effekt.

Det er velbegrunder, at kronikøren foreslår begrænsninger i markedsføringen af Glucosamin, for det er ukorrekte oplysninger, der står om effekten i store reklamer, som bl.a. jævnligt bringes i Politiken. Men hvor det i 00'erne var Glucosamin, der kunne bedre slidgigt, er det i 10'erne blevet træning.

Politiken markedsfører jævnligt, udklædt som en videnskabelig nyhed, træning som den bedste behandling af både slidgigt- og menisksmerter i knæ. Det videnskabelige grundlag for dette er dårligere, end det var for Glucosamin, og effekten af træning er relativt lille. Sundhedssty-

relsen har i Nationale Kliniske Retningslinjer vurderet træning til behandling af både slidgigt- og menisksmerter og anbefaler, at træning i nogle situationer bør anvendes som førstevalg. Men der er ingen holdepunkter for, at træning giver en varig eller særlig stor lindring. Der er brugt tocifrede millionbeløb på træning, uden at der er nogen dokumentation for, hvad man får for pengene.

DERFOR VIL det klæde Politiken at klappe høsten, hvad angår træning, og være tilfreds med, at der faktisk findes udmærkede og afbalancerede retningslinjer for brugen af træning. At der tit er vildledende helsidesannoncer for Glucosamin i Politiken, er der nok ikke noget at gøre ved.

KRONIKEN
6. august 2016

Digital dannelse er mere end beskyttelse



KIRSTEN DROTNER

Vi mangler at forstå, at digital dannelse grundlæggende er et spørgsmål om børns og unges ytringsfrihed.

I FORÅRET udløste det stor mediadebat om børns og unges sikkerhed på nettet, da 16-årige Sofie fra Nordsjælland stod frem i Information og fortalte om, hvordan hun mod sin vilje havde fået delt en video, da hun blev tvunget til sex med fire drenge. Og gennem flere år er Viborg-mappen blevet en fællesbetegnelse i tv og aviser for filer, unge deler og sælger med intime billeder af især navngivne piger fra et lokalområde.

Forståeligt nok skaber sådanne nyheder ikke bare overskrifter, de udløser også bekymring hos forældre, politiet, undervisere og pædagoger. Mange voksne er i tvivl om, hvordan de bedst beskytter børn og unge mod risici på internettet; og den tvivl er vokset i takt med, at sociale medier spredte indhold med lynets hast for de fleste danskere ned til tiårsalderen. Hævnporno, cyberchikane og digital mobning præger debatten om børns og unges netbrug, godt hjulpet på vej af trængte nyhedsmedier, hvor blandingen af sex, ungdom og grænseoverskridelse altid har været godt stof.

I FORHOLD TIL Viborgmappen har politiet udtalt, at man har opgivet at finde bagmændene – filerne bliver alligevel delt hurtigt og end politiet kan trykke 'slet' eller sende patruljevogne ud. I stedet understreger politiet, at det er ulovligt at eje, dele og bidrage til den slags filer, og man opfordrer de unge til at holde op

Individualiseringen af børns og unges digitale mediebrug er problematisk

med at tage og videregive intime billeder og videoer. Den opfordring lyder også fra skoleledere og pædagoger, der har med unge at gøre.

For eksempel udgav Red Barnet og Center for Digital Pædagogik sammen med Medierådet for Børn og Unge sidste år pjecen 'Har du været nøgen på nettet?'

Pjecen skal hjælpe børn og unge med, hvad de kan gøre, hvis de sender, modtager eller deler sexbilleder online. Teksten henvender sig til den enkelte unge: »Når du har taget et billede af dig selv, løber du en risiko. Er du villig til at tage den risiko?«

Der er masser af konkrete bud på, hvad læseren kan gøre, og pjecen slutter med at anbefale, at den unge forbereder sig på at forklare: »Jeg har begået en fejl. Jeg har lært af det. Jeg er kommet videre.«

Men hvad er det egentlig for nogle råd, vi giver de nye generationer, når det gælder deres digitale mediebrug? De er dybest set, at denne brug er farlig, og at det er brugerne selv, der skal stå for at beskytte sig og regulere den digitale trafik; evt bistået af kampagner om sikker netbrug og af forældre, der kan komme med gode råd.

med at tage og videregive intime billeder og videoer. Den opfordring lyder også fra skoleledere og pædagoger, der har med unge at gøre.

DEN INDIVIDUALISERING af børns og unges digitale mediebrug er problematisk. For det er veldokumenteret, at de færreste danske forældre giver børn og unge råd, de kan bruge til at ændre adfærd.

Nogle forældre har ikke tid, andre har ikke tilstrækkelig viden, og de fleste prioriterer andet i deres børns opdragelse. Faktisk hører danske forældre til de mindst bekymrede i Europa, når det gælder deres børns digitale færden, samtidig med at danske børn og unge er nogle af de mest aktive på nettet. Individualiseringen betyder altså, at børn og unge let kommer til at synes, de selv har skylden, når det går galt. Som en teenager siger sig til DR om Viborgmappen: »Der er en frygt for at ende i den her mappe, hvis man begår en fejl.«

INDIVIDUALISERINGEN af børns og unges digitale mediebrug er også problematisk, fordi den fokuserer på, hvad vi umiddelbart får øje på – og især på det mindretal af børn og unge, der kommer i klemme. Herved overser vi, at sociale medier som Facebook, Snapchat, Twitter og YouTube er kommercielle aktører med en infrastruktur, der lægger op til individuel brug for alle – børn og unge vælger altså ikke frit, når det gælder deres kommunikation på de sociale medier.

Den prioritering skyldes naturligvis, at den enkelte bruger er en vare via sine digitale fodspor, der sælges videre. Men de

Digitale medier er afgørende for, at almen dannelse overhovedet bliver til

strukturelle forhold, der gør det individuelle barn til en digital vare fører kun til overskrifter og debat, når forældre pludselig skal betale ekstra regninger for børns spil via mobilen.

Endelig er individualiseringen af børns og unges digitale mediebrug problematisk, fordi fokus næsten udelukkende er på, hvad der kan gå galt her og nu. I voksnes forståelige trang til at beskytte de kommende generationer mistes blikket for børns og unges muligheder på nettet. De muligheder handler om børns og unges digitale dannelse. Den dannelse omfatter evnen til at kunne bruge digitale medier, så man kan udtrykke sig forståeligt, og så man kan forstå sig selv i forhold til andre og handle i forhold til den omgivende verden.

EN AF DANNELSESTANKENS pionerer, Wilhelm von Humboldt, understregede allerede i begyndelsen af 1800-tallet, at almen dannelse er meget mere og meget andet end konkrete kundskaber og viden om bestemte emner. Dannelse er i høj grad at blive til som borger med evne og pligt til at se sig selv som del af samfundet og handle ansvarligt i forhold til andre. I et

demokrati er dannelse derfor tæt knyttet til at kunne ytre sig og at kunne lytte og lære af det; men også at udvikle midler til at være enige om at være uenige.

I dag er det relevant at lægge vægt på digital dannelse, fordi digitale medier er afgørende for, at almen dannelse overhovedet bliver til. Men vi mangler i høj grad at udvikle børns og unges digitale dannelse som andet og mere end 'netikette', søge information på nettet og få pjecer om cybersikkerhed.

Vi mangler at forstå, at digital dannelse grundlæggende er et spørgsmål om børns og unges ytringsfrihed. For hvordan man kan forstå andre og det, man ikke kender, hvis man mangler evnen til at dele sine tanker og meninger på en forståelig måde, også selvom andre ikke nødvendigvis accepterer, hvad man siger? Hvordan kan man influere sin omverden, hvis man er tavs, eller ingen lytter til det, man har at sige?

BØRNS OG UNGES ytringsfrihed er en af de grundlæggende rettigheder, som FN's Børnkonvention vedtog allerede i 1989. Børn defineres af FN som personer op til 18 år, og artikel 13 siger: »Barnet skal have ytringsfrihed; denne ret omfatter frihed til uanset territoriale grænser at søge, modtage og videregive oplysninger og tanker af enhver art, enten mundtligt, skriftligt eller på tryk i form af kunst eller gennem en hvilken som helst anden ud-